

Drama je završena

Autor Ivy
Monday, 28 November 2005

Bilo je strašano. Strašno gledati tu opaku kap koja je u ponedjeljak oko 12:38:09 netremice oblizivala knauf ploču stropa poput sluzavog jezika duha tipa 43 G predstavljenog u 78. epizodi crtića Ghostbusters. Ta je kap svojom nadmoćno vlažnom snagom ponirala poput uragana Wilma u pore jedne malene i slabe, krhke i nježne stropne ploče.

Bilo je strašno. Strašno gledati tu opaku kap koja je u ponedjeljak oko 12:38:09 netremice oblizivala knauf ploču stropa poput sluzavog jezika duha tipa 43 G predstavljenog u 78. epizodi crtića Ghostbusters. Ta je kap svojom nadmoćno vlažnom snagom ponirala poput uragana Wilma u pore jedne malene i slabe, krhke i nježne stropne ploče. Svatko, tko je obratio pogled prema toj božanskoj stigmi na stropu, kao da je ugledao Gomoru i Sodomu. Mene je hipnotizirala. Pretvorila u stup soli koji je od tada nadalje gledao o-nly nju. The o-ne. No sve bi stalo samo na bolnim uzdasima da ta minorna kap razorne snage Minerve nije organizirala oružani pohod sa ciljem destrukcije stropa knjižnice. Ko trn u oku, voda u koljenu, èitava armija H2O d.d.-a preuzela je stvar u svoje ruke, pronašla rupe u zakonu i srušila režim koji je bio na vlasti samo osam mjeseci. Pitamo se; ta kome je sve to trebalo? Vijest o padu stropa knjižnice širila se faksom poput glasina o napadu izvanzemaljaca nakon radio drame Orsona Wellesa 1938. godine. Nije bilo toliko spektakularno ali je bilo apsurdno. Tipa o-nih priča najveća hrvatska rajčica ili na plaži ponašao zakopan kanistar destilirane vode sa zadnje strane jutarnjeg. No sve bi bilo divno i krasno kada bi to bila jedina stvar koja našu knjižnicu razlikuje od ostalih. Kako ide o-na stvar; zamisli život u ritmu kapanja vode, zamisli život drugačiji od ovog... Pitam se; u kojoj još knjižnici možete naići na radnika koji pokušavaju se igrati skrivača, u jednom od četiri kuta vari cijev i pritom pjeva o tome kako mu se èini da bi i o-n dao pola života svog. Za učenje, ne kužim, valjda se proces identifikacije s okolinom. Ili pokušava objasniti o-nome koji buširani armirani beton ispred zavoda za fiziologiju da mu je žena jučer skuhalala grah bez zaprške jer je na dijete, pa je zato pojeo dva bečka i tri čokolade cedevite od mandarine. Daj tiho, striček. Ili knjižnicu koja ima najnoviji model bižimiži radijatora koji, žao nam je, na nula celzijevih stupnjeva jednostavno ne funkcioniraju. Ne da nisu uključeni, ne da nisu ispravni, nego je pukla cijev zemnog plina. Zgodno, kažem. Pogotovo kada se dotiču širi u prostorijama zavoda za kemiju. Na ulazu æe im ubrzo stajati natpis na hrvatskom i latinskom: obavezno korištenje plinskih maski sa o-nom deprimirajućom sličicom ispod teksta. Dok vani pušu orkanski vjetrovi i snijeg dere obraze mi moramo hibernirati u stolicama sa rukama u rukavicama, u tramplama od 38 dena (ako postoje, ne razumijem se) + bičevama koje mi je baka plela kada sam bila mala i glupa, skijaškim majicama i po mogućnosti, tko ima, bilo bi zgodno, o-nim vrećicama - termoforima koje se zagriju ako ih protreseš 4 i po minute. Ili donijeti vlastitu grijalicu. Netko bi ih mogao iznajmljivati na ulazu. Ako nitko, ja æu svaki dan uzeti po dva komada. Kada o-na prva crkne, da imam rezervu. I sada ovako izgleda priprema za učenje: stavljam èepiæe u ušima da ne èujem mijenjanje apsolutno èitave fasade zgrade dekanata (nije li naime prosinac, kada pada snijeg i kiše mrve tlo, savršeno vrijeme za nadogradnju još jednoga kata i zamjenu prozora – apsolutno bez komentara), oblaèim neoprensko odijelo da me ne zapljusne val vode koji može kad-tad pasti sa stropa, zagrèem se dekiom i iz konjušarnice otimam konju uzenge, te o-nda tako fino zabarakadirano pokušavam pronaći mjesto u knjižnici namijenjenoj za otprilike sto ljudi, iako nas na faksu ima oko 1200, ali to uopće nije bed, napravi se lista èekanja. Sve to funkcionira kao klip u dvotaktnom motoru mog bivšeg automobila. Kompresija, ekspanzija, kompresija, ekspanzija... Beprijekorno. Sat - dva. Ali èovjek ima tu èudnu fiziološku potrebu - koristiti toalet, koji nije radio neko vrijeme, jer je ne zaboravimo pukla cijev, ali zato tenks God, der iz olvejs radich nir baj. I sada kada je i to sređeno bilo bi zgodno neko pojesti, ne. Vrlo rado, ali žao nam je fasada je u rekonstrukciji pa menza ne radi, ali imate u studentskom centru, dolje po loserovim, sjednete na 17, ili 12, koji voze riječe od 11h do 16h, stanete u red dugaèak do Kennedyevog, u biti mogli ste jesti i na ekonomiji, pojedete, èak se možda i uspijete vratiti za sat i dvadeset. A danas je èetvrtak. U petak imate ispit. Fino, ma to da kažem. Sve ide glatko ko mirgl papir. Naprosto, definicija knjižnice kao prostora za učenje trebala bi biti dopunjena u novom izdanju Klaiæeva rijeèika. Jer na medicini se svijet vrti od istoka prema zapadu...